

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Για την λαογραφική έποπτη τοῦ Συλλόγου "Θάρος Ποντίων" Διά τῶν
ραδεσταθ. Μακεδονίας Ε.Ι.Ρ.

• Βι πο ρ π 47 22-3-1970

Ιον.- "Αμρτας Μάστρεν έχτεζεν

"Αμρτας μάστρεν έχτεζεν, Αμρτας περιβόλιε,
σ' εικαν δημάδ' σ' εικαν λειβέδο, σ' εικαν πύθεζεν τέπον
Ωσα του ιδομου τά φυτά, έιναι φέρ καὶ φυτε δει
κι' δοα τοῦ ιδομου τ' αμπέλια, έιναι φέρ αμπελάνει,
κι' δοα τοῦ ιδομου τά νερά, έιναι φέρ κι' ανθανάνει,
κι' δοα τοῦ ιδομου τά πουλιά, έιναι πάν' καὶ φαλιάζεις

Ζον.- "Εικουρφεύτεν μας τὸ μῆλον οὔποτε.

• Εικουρφεύτεν μας τὸ μῆλον οὐ· εἴπεν εἴμι· δλων καλλίου
Σούς Αμρέτα σινιλεμά, τοεπρέα μας πᾶς είσαι δλων καλλίου
• Εικουρφεύτεν μας τ' απέδην οὐ· εἴπεν εἴμι· δλων καλλίου
Σούς Αμρέτα πουλουλόνιαλ, ζαρεγούλι καὶ πᾶς είσαι δλων καλλίου
• Εικουρφεύτεν μας ν' ή σινα οὐ· εἴπεν εἴμι· δλων καλλίου
Σούς Αμρέτα κονιζένι, σουφρούτη καὶ πᾶς είσαι δλων καλλίου
• Εικουρφεύτεν τὸ σταφόλ οὐ· εἴπεν εἴμι· δλων καλλίου
Σούς Χιμέτα καικιενόματ, δανιρούματ μας πᾶς είσαι δλων καλλίου
• Κουροευτέν τὸ πορτομάλιν οὐ· εἴπεν εἴμι· δλων καλλίου
Σούς Αμρέτα πεπληνιάλ, νερόνιοελ μας πᾶς είσαι δλων καλλίου
• Εικουρφεύτεν τὸ ινδάν οὐ· εἴπεν ~~σούς~~ εἴμι· δλων καλλίου
Σούς Αμρέτα πορβέλα, κατεβά μας πᾶς είσαι δλων καλλίου

Ζον.- "Βγάπη μ"

• Βγάπη μ' σβ παχτόβο σου/ ιρδον νερόν δέξεβεν
ήντοιαν έπαρθεφισεν, μὲς πάσι είναι μας πίνει
• Βγάπη μ' σβ παχτόβο σου/ δήλεν μιριαρίζει
ήντοιαν έπαρθεφισεν, μὲς πάσι είναι μας τρέσι
• Βγάπη μ' σβ παχτόβο σου/ χλωρόν χορτίρ' στρωμένου
ήντοιαν έπαρθεφισεν, μὲς πάσι είναι κοιμάται

Ζον.- Λόρα

Ζον.- "Η γαλιαμορούζλισα

• Βιστέ πέραν αὐτοτόπη, στέκινε τρέα κορφούπα
τίναν θέλεις, τίναν παίρεις, τίναν δηκαπάς καὶ παίρεις
Τή μικρέσσαν, τήν τρανέσσαν μας τήν γαλιαμορούζλισαν
π' ἔχ' τά μάκρα, π' δχ' τή πλάτια, π' ἔχ' τ' άλδχρυσον τήν ταΐμιαν
χάλι, χάλι, ικλοχάλι, ματέ δεῖς με τὸ κορτούπο σ'
κούσισμεται τήν τάπλαιν, γύρω γύρω φύλιρά

Ζον.- Δεστικά τῆς άγιας

"Ολεια τά τρύκνταφυλλα μπέσ' σίνι μάρδια σ' μενταν
άτα πά πού μυριαπεται τά χρόνια τ' η τελενταν

Μίκρη Λέσβος

Εδέ χάρακαν τ' ἀνατολῆς τ' ἡρυχόο μὲν γεννέοεν
κι. οὐλεῖ τι χάρεις τῆς Θεοῦ, μέτρο πᾶς ἐχαρέοεν;
· Μάτη μέν δέ ερωτι καὶ στάκη καὶ τι στράτας φωνίζει
τι ξυπρετᾷ στράτις χαρουνταν, τ' ὅπεισταστενίζει